

Gewoon je best doen, dat is alles

Jos van Rey zegt geen oordeel te willen vellen over de kwaliteit van de Roermondse gemeenteraad “maar het kan altijd een tandje beter, ja, ook in mijn eigen fractie”. Nauwelijks vijf minuten later reageert hij als door een wesp gestoken als we hem confronteren met een uitspraak van PvdA-raadslid Els Thissen-Heynen.

Zij zei eerder in deze rubriek over Van Rey dat hij de raad alleen maar als ballast schijnt te beschouwen. Hij, aldus Thissen, laat mensen niet in hun waarde en zou wat meer fatsoen mogen tonen. “Wát meer fatsoen?! Wát meer ballast?!”, briest Van Rey. “De raad is het hoogste orgaan van deze stad en zo benader ik hem ook. Ach, de Partij van de Arbeid! De Partij van de Arbeid is wereldkampioen kritiek leveren op anderen en niet op zichzelf. Nee, van dit soort uitspraken lig ik niet wakker”. De vraag is natuurlijk of de 64-jarige aartsliberaal überhaupt wakker ligt van wie of wat dan ook. Hij is in de herfst van zijn politieke carrière beland en kondigde onlangs aan de politieke arena in 2019 te willen verlaten. Dan is hij 74. “Dat is een mooie leeftijd om te stoppen, vind je ook niet?”

Maar heeft de buitenwacht dan een verkeerd beeld van hem? Enerzijds cultiveert hij zelf maar al te graag het imago van de keiharde en niemand ontziende politieke stormram die is getrouwd met zijn mobiele telefoon en voor wie de stapel dossiers c.q. de lat niet hoog genoeg kan liggen. Van Rey zegt onpasselijk te worden bij de gedachte dat raadsleden de stukken niet hebben gelezen. Verder zou hij

zich alleen maar omringen met slippendragers en mensen die zijn werktempo kunnen bijbenen. Zelf zegt hij hierover, terwijl hij zijn wijsvinger naar de zijkant van zijn hoofd brengt en een draaiende beweging maakt: “Mensen die met me mee kunnen schákelen, dat zijn de besten!” Maar ingewijden rond Van Rey schetsen óók het beeld van een man die wel degelijk een sociale inborst heeft en zich bekommert om het welzijn van zijn personeel. “Als er iets is”, zeggen ze, dan kun je altijd bij hem terecht en neemt hij ook de tijd voor jou.

Van Rey zelf heeft ook zijn ogen niet in zijn zak en weet ook wel dat sommige Roermondse mensen zijn bloed kunnen drinken. “Als ik door het centrum

loop dan kijken bepaalde ondernemers de andere kant op. Nou ja, het zij zo”.

Collega-politici laten af en toe hun vooroordelen jegens Jos van Rey varen. Zoals collega-wethouder Huub Boots die, toen hij nog raadslid was, Van Rey vaker tot de enkels toe afbrandde. Onlangs bekende Boots in deze rubriek dat hij Van Rey totaal verkeerd beoordeeld had en hij met niemand beter samenwerkt dan met hem. Van Rey: “Die

INTERVIEW

uitspraak van Huub heb ik thuis mooi ingelijst aan de muur gehangen, ha ha!”

Het gesprek met Van Rey vindt plaats op vrijdagmiddag. Juist op het moment dat hij met het onvermijdelijke dossier onder de arm zijn werkkamer in het Roermondse stadhuis betreedt, klinkt een luid applaus. Van Rey grijnst van oor tot oor. “Dat hoor ik altijd als ik hier binnenkom”. Grapje, er wordt een verdieping lager geklapt voor een kersvers bruidspaar. Hoeveel uur maakt Van Rey als wethouder? “Pfff, geen idee. Ik werk zeven dagen per week. Morgen is het zaterdag maar evengoed vroeg vergadering in het gemeentehuis, morgenmiddag vergadering.

Want ook in het weekeinde moeten we bereikbaar zijn voor de burger. Tussendoor nog even op en neer naar het VVD-congres in Rosmalen. Nee, recepties loop ik niet af, zonde van mijn tijd. Zeker geen recepties van politieke partijen en helemaal niet die van het CDA. Daar kom je trouwens alleen maar journalisten van staatsomroep L1 tegen”. ’s Morgens om 7 uur zit hij aan zijn bureau en als ’s avonds laat het licht nog brandt in het gemeentehuis dan kun je er donder op zeggen dat het Jos van Rey is. Als het stadhuis op doordeweekse dagen is gesloten dan baalt hij als een stekker. Wat voor de een een hoofdpijndossier is, is voor hem een uitdaging. En dat alles in het belang van Roermond, zegt hij. “Want ik ben van deze stad gaan houden”.

Jos van Rey was de politieke architect van het Designer Outlet Centre (DOC). Roermond heeft anno 2009 nadrukkelijk de wind mee na de storm van protest die destijds opstak. Onlangs werd bekend dat toeristen die van

buiten de Europese Unie komen het meeste geld spenderen aan kleding in Amsterdam en in het DOC in Roermond. Op dé publiekstrekker van Roermond komen jaarlijks 3 miljoen mensen af. Het zijn berichten die Van Rey als muziek in de oren klinken. Niet dat hij per se zijn gelijk wil halen maar, benadrukt hij, je moet je nek uitsteken en risico durven nemen. Terugkijkend trekt hij dezelfde conclusie over Oolderveste. Nu steekt iedereen de loftrompet over de nieuwbouwwijk. “Het CDA inclusie. Die waren vroeger fel tegen, nu zeggen ze trots te zijn op Oolderveste”. En dan nog iets, zeg hij. “Die Natalini Toren, iedereen is er laaiend enthousiast over. Ik ben ervoor uitgescholden en bedreigd. En nu roepen ze allemaal: dat

wordt mooi! Tja, zo gaat dat.”

Samen met Tilman Schreurs en Dré Peters vormt Jos van Rey het gouden trio van de VVD. Gedrieën waren ze in 2006 goed voor ruim vijfduizend stemmen.

Momenteel zakt de VVD in de peilingen steeds verder weg maar in Roermond gaan de liberalen fier aan kop.

In het conservatieve zuiden scoren de liberalen opvallend goed. Van Rey wijt het lokale succes aan het feit dat de VVD een pure volkspartij is, die breed wordt gedragen door de Roermondse samenleving. “Ja, dat je wordt beloond voor het werk dat je lokaal doet terwijl het landelijk met de VVD niet zo best gaat, heeft mij bij de laatste verkiezingen echt verrast. Dat had ik niet verwacht. Zo zie je maar weer, zelfs ik leer nog elke dag”. Dat betekent echter niet dat de VVD de verkiezingen van maart volgend jaar zorgeloos

INTERVIEW

tegemoet kan zien. Mocht de VVD straks onverhoopt niet als grootste partij uit de bus komen dan voorziet Jos van Rey grote problemen voor de stad in de sfeer van meer bureaucratie en een tragere besluitvorming. Wat hij dan zelf doet? “Niks, m’n teleurstelling verbijten en weer gewoon hard aan het werk gaan”. Wat zijn Van Reys zwakke punten? Wie ziet hij als hij in de spiegel kijkt? Even valt hij stil. “Tja, eh... ik ben tamelijk onrustig en geneigd om snel resultaat te behalen. En ik kan inderdaad geweldig boos worden als de zaken niet lopen zoals ik dat wil”.

Vijfendertig jaar politicus, vijfenvestig jaar lid van de VVD. Hij was Tweede Kamerlid en raadslid, nu Statenlid en wethouder. Zijn feiten- en dossierkennis is ongeëvenaard en hij slaat politieke tegenstanders, die zich helaas iets minder goed voorbereidden, hiermee met genoeg om de oren. Zijn motto: gewoon je best doen, dat is alles. “Dat zouden meer mensen moeten doen”.

De keren dat Jos van Rey tijdens het interview op staat en de kamer verlaat om te telefoneren zijn niet op de vingers van een hand te tellen. Dan is het De Volkskrant, dan belt een ondernemer die in Roermond wil investeren, vervolgens hangt L1 aan de lijn. Verder haalt Van Rey glaasjes water, bestelt vlaai (‘Lekker, tast toe, komt van een CDA-feestje’) en corrigeert een brief op spelfouten, terwijl het meisje dat de brief opstelde op eerbiedwaardige afstand van de wethouder

blijft staan.

Laatst kreeg hij een concept onder ogen dat in de eerste drie zinnen zes spelfouten bevatte. “Onvoorstelbaar! Wat zal de buitenwacht wel niet denken?”, fulmineerde hij. Sindsdien kijkt Jos van Rey ook de brieven na.

Hij moet ook alles zelf doen.

(dit interview vond plaats in een serie gesprekken met Roermondse politici voor het weekblad Typisch Roermond)